

m 4065

Walter George M. Dixie St.

"Folkminnesarkivet"

51c

När botten var inne, hamman kallades

bygd man att tillammans med gärdens skuggas
hugga träden, vilket skedde med tre. De manns-
 nämnde sig den sista könan av släkt, förste
 de första den ovane att säga botten", s. v. s.
 att hugga sista skänk. Man kunde sålunda
 massa konar med att säga: "Hugga dig nu
 att ha botten", när han kommer fram.
 Den första dagen, man hugg, kallades den sista
 dagen, och de första med botten och sista
 mat: färsk soppa med kött till middag, lufttork
 till måltid med 4-tiden och kvist till kväll.
 Dag och nite kunde samtyckt med botten.
 Skämt skulle käramt säga några dagar till
 försökning. När och konnar fings så sista
 köpa saken med handsköt och sista saken
 i könen. De skulle saken säga samman
 i könen. De samliga träden skulle konnans
 sätta säga samman, och detta varde
 i botten, till saken var nödningen.
 Den sista könen kallades "skidkoden", och om
 komma skulle samliga botten säga
 var siff botten.

När saken var fäl, skulle den betas in och lägga i marken inne på gårdshäcken. Gårdens stråtgång skulle vara kassat, och d. v. s. lägga samman säden i vagnen, och så skulle kassat kinnas med kass-småden, en häckställe, som lades över kassat och bände i båda ändarna. Därför skulle det stå rätt upp i sitta läst. Den fläcka blev ganska skulle näppa efter varje kasse, och så som de höjades ihop kallades vasse, och såsom det kallades att "ha vasse till". Skackarna lades av en van skackläggare, och de skulle lägga så, att icke vatten gick i dem, ty de skulle ju stå till långt efter jul. Skackarna skulle även ligga fint, och det var en stor ära för dem, som kunde lägga en vacker skack.

De säden var inbör, ty det allt höjst på höstgille. Först fick man kaffe med kött på höstgille. Därför gick man ut en stund och kaffade på skackarna, om de stades lika vackert. Under tiden dukades borden i bordsduken, så bänkade man sig kring borden. Den, som bänkade "stället", fick koderklacken vid tvärska bordsändan. Man bjöd på kaffet och mjölk. Bannan bjöd mjölk. Gården var som oftast. När mätningen var slut, vidtog lekens utänför gården med ankeln. Man ställde upp på en gräs med en framför, som kallades ända, vilken betydde "vita gräs ut". Det gällde för dem att laga fatt en av de två ängarna. Därför skulle detta bli den sämsta anmälsomne ända. Sedan utbröts man äter vinn för att

drika kaffe. Öppna ögonen på
 kaffet och dansa friga vin och en bländ
 på kaffet dansen på krogen med lit och
 kaffet är ung och gammal, och dit samlat
 priset och drängar från andra gårdar. En ston
 språk på hämmarna. Dansen fortatte till
 långt ut på småtimmarna, de som inte
 drögs i dansen, språkde bort sinne.
 Innan man gick hem, berättades en maktid,
 som kallades "de rade". Där, bled med ett,
 kör, färdigt samt hembygd etc.

"MF-m"
 krogen med stigan eller plogen, vilket större priset
 hela vintern till in i mars och april månader.
 vilket kriget bl. 4 på mågmen och slutade bl. 1890
 Om en frammande kom in på krogen under
 pågående krogning, så skulle krogmannen visa
 honom krogan, vilket tillgick så, att man led
 plogen som halven på honom och bländ etc.

Erik Blasen
 Högskoleung.

Vid eventuell publicering förde mitt namn
 icke offentliggöras utan endast svarande
 signatur "MF-m."

